

1. Objectiu: juny de 2025

La muntanya russa que suposa el dia a dia al costat dels Octubreers no s'atura; les pujades ens deixen amb l'ai al cor de saber quan podrem arribar a dalt de tot i les baixades ens fan obrir els ulls de bat a bat i ens aturen la respiració. Sense gairebé adonar-nos-en ja han passat els tres cursos d'educació infantil, aquest mes de juny tancaran una etapa de grans descobriments i el setembre els espera amb el repte de la primària. Abans, però, han de complir una promesa, ho recordaran?

L'agost del 2022 la colla es va proposar la missió de trobar-se per primera vegada i van aconseguir de dinar plegats amb les seves famílies. Abans d'acomiar-se amb una abraçada immensa, es van emplaçar l'estiu del 2025 per a una nova aventura. La podran dur a terme?

Ja ha arribat la fi d'I5. L'Anhel i l'Elna s'han acomiadat de la classe i dels companys fins el curs vinent. Saben que els seus camins es retrobaran d'aquí poc, amb els mateixos amics i les mateixes amigues o bé amb uns altres, tanmateix han descobert que créixer vol dir avançar amb pas ferm. El que els dol més és que ja no els acompanyarà la mateixa mestra. L'han tinguda tres cursos seguits, hi han compartit vivències i descobertes i enyoraran la seva dolçor i el seu escalf. Però ara no poden defallir, fa temps que esperen que arribi aquest moment i s'hi han de posar amb els cinc sentits.

-Elna -enceta l'Anhel mentre juguen a la cuineta-, ha arribat el dia, avui hem d'engegar la maquinària de la propera missió octubrerera.

El silenci acompanya una bona estona la parella de bessons, juguen, però tenen el cap ben lluny...

-Tinc una idea! -deixa anar la petita- Quan ens hàgim dutxat i esperem l'hora de sopar haurem d'actuar, però haurem d'anar ràpids, perquè els papes no ens descobreixin.

L'Anhel segueix jugant amb un gran somriure; de sobte, agafa les baquetes i pica ben fort al timbal per descarregar tota l'emoció i les papallones que li fan pessigolles a dins de l'estómac.

Arriba l'hora de dur a terme el seu pla i tots dos estan atents a cada moviment que es du a terme a casa. Quan s'asseguren que el pare fa el sopar i la mare ha pujat a estendre la roba s'hi posen.

-Anhel -xiuxiueja l'Elna-, vigila que no ens descobreixin.

La petita agafa d'una revolada el mòbil de la mare, mira a dreta i esquerra, el desbloqueja (fa temps que tots dos li han descobert la contrasenya) i se'n va a la galeria de fotografies. Mentre busca la imatge que necessiten va mirant el germanet per si l'avisa que ha de parar.

-No pot ser! -diu la petita- No hi és! La deu haver esborrat -diu ben decebuda, mentre avança el ditet entre les nombroses fotografies que hi troba. De sobte se li il·lumina la mirada -Ja la tinc!

Selecciona la imatge que buscava a la galeria i l'envia al grup de les mares octubreres. Els bessons alcoverencs ja han obert la caixa dels trons de la propera missió que han de dur a terme. Ara toca esperar que la resta de la colla recordin el pla que van idear tres anys enrere.

2. Una proposta ben cuinada

La mare del Biel i el Luca és la primera que s'atura davant del mòbil i mira el missatge que acaba d'arribar al grup de whatsapp que comparteix amb la resta de les mares octubreres i l'obre decidida:

Casa de colònies el Molí paperer

Tens 5 anys o 6?
T'agraden els reptes?
Vols viure una gran aventura estiuenca enmig de la natura?
Escriu-nos i te n'informarem, no t'encantis, hi tenim les places limitades.

Se li il·lumina la cara i dibuixa un gran somriure, troba que és una proposta molt interessant. Segueix preparant el sopar i decideix que quan els petits dormin ho preguntarà al grup.

La mare de la Txell és la primera que recull l'esquer que han enviat la parella de bessons alcoverencs i enceta la conversa.

-Quina proposta més interessant, ens en pots explicar alguna cosa? -pregunta a la mare dels bessons.

La mare de l'Anhel i l'Elna quan veu el missatge que «ha enviat ella» es mira la parelleta que juguen com si res i es posa les mans al cap. Sap que no els poden deixar sols, que sempre en maquinen alguna, tanmateix no entén com poden haver enviat la informació de la casa de colònies. Només ho va explicar al seu home i va deixar la informació al mòbil sense dir-los res. Aquest parell són de por.

L'Anhel i l'Elna segueixen la seva mare de reüll, s'aturen amb força les ganes de riure i els neixen a l'estómac les papallones de la incertesa de saber si se'n sortiran o no; ara no poden ser descoberts. Els altres Octubreers estaran a l'aguait dels missatges com van quedar?

-És una casa de colònies d'aquí, del poble, Alcover, i l'han inaugurada aquesta primavera - comença a explicar forçada per la situació la mare dels bessons-. Va ser un antic molí paperer i darrerament l'han rehabilitat. És al bell mig de les muntanyes, en un entorn preciós. No hi he estat -segueix-, però m'han dit que hi fan nombroses activitats adreçades als més petits.

La mare del Roger s'afanya a escriure:

-Quina proposta més xula!

I la de la Laia, i la del Quim, i la del Martí, i la de les bessones Júlia i Emma, i la del Biel i el Luca i...

El grup de whatsapp comença a treure fum de preguntes sobre la casa de colònies. Els Octubreers estan pendents de les mares i les segueixen de ben a prop a veure si els fan la pregunta màgica, però veuen que no arriba. A poc a poc, cada mare va explicant els plans que tenen per a aquest estiu: escapades al poble, viatges en autocaravana, apartaments a la platja, cases de colònies, càmpings, rutes somiades, Disneyland... Arriba l'hora d'anar a dormir i els Octubreers estan amoïnats, les mares encara no els han dit res del missatge que han rebut. Els petits se'n van al llit tristots i no tenen ganes de llegir contes, veuen que el pla que van idear fa tres anys potser fa fallida i no saben pas què hi poden fer. S'esperaran un dia més i si no hi ha cap moviment hauran d'actuar, no estan disposats a acotar el cap.

A la matinada entra un missatge al grup de mares des del Canadà. El Neil ja fa uns anys que hi viu amb la seva família.

-Noies, no sé si podem coincidir tots amb les vacances, ja sé que és molt complicat, però què us semblaria que els petits poguessin coincidir uns dies en aquesta casa de colònies? -deixa anar la mare del Neil-. Fa molt de temps que no venim a Catalunya i al Neil em sembla que li faria gràcia de compartir uns dies amb la colla. Què en penseu? Us sembla que és molt complicat? Creieu que podeu trobar un forat a les vacances perquè coincideixin?

La diferència horària entre Catalunya i el Canadà fa que quan acaba d'enviar el missatge no el llegeixi ningú. Tanmateix, a primera hora del matí les mares més matineres el van obrint i es van quedant parades de la proposta. S'havien enredat a parlar de les vacances i no hi havien caigut. Segur que els Octubreers estan encantats de passar uns dies plegats, només van coincidir una vegada fa tres anys, però segur que en tenen ganes. Pot ser una experiència inoblidable.

-Noies -enceta la mare de l'Ariadna-, per què no els ho proposem? Segur que n'estan encantats.

-Em sembla molt encertat -segueix la mare de la Júlia-, els ho podem dir avui i al vespre en seguim parlant.

Totes les mares hi estan d'acord i s'hi posen a l'hora d'esmorzar, de camí cap a l'escola, quan són al parc, a la sortida de les extraescolars o bé de tornada a casa després d'un dia llarguíssim. Busquen el moment idoni per preguntar-ho, cadascuna quan ho veu més encertat.

Feia tres anys que la colla dels Octubreers es preparava per a aquesta pregunta i només en surten respostes afirmatives i plenes d'emoció. La proposta té una acceptació unànime.

L'Anhel i l'Elna veuen que el pla segueix avançant i donen a la seva mare un fulletó que feia dies que custodiaven.

-Té, mama -enceta l'Elna decidida- vaig trobar aquest fulletó a la biblioteca, hi ha unes fotos xulíssimes i hi explica les activitats que s'hi poden fer. Ho pots explicar a les altres mares.

La mare dels bessons fa uns ulls com unes taronges i es mira la petita i el seu germà que esperen la seva resposta. Com més grans es fan més la sorprenden. Fa una foto a la informació i l'envia al grup.

Després d'acceptar la proposta, la primera feina de les mares és de posar-se d'acord amb la data. A l'agost la majoria de famílies ja han lligat una escapada o bé la tenen al cap, així que el més fàcil és d'intentar-ho al juliol. La mare de l'Elna i l'Anhel envia una enquesta a la colla de mares per triar la data. L'opció més votada és del 14 de juliol al 16, la tercera setmana del mes. Ara només els manca de fer la preinscripció i de creuar els dits perquè tota la colla hi tingui cabuda.